

Livet med en hjerneskade

Den 17. marts 2020 blev jeg ramt af en hjerneblødning.

Jeg blev lam i venstre side. Dette medførte længere tids indlæggelse, fik tilkendt et genoptræningsforløb på Vejle Fjord, hvor jeg var igennem et meget intensivt forløb.

Blev efter 12 uger udskrevet til plejehjemmet på Irlandsvej og fortsat genoptræning der i 12 uger, hvorefter jeg blev sendt hjem og fortsatte 4 uger med genoptræning på dagpladserne.

Herefter skulle jeg videre i et forløb i Sundhedshuset, som varede ca. 4-5 måneder.

Herfra bliver man overladt til selv at finde et sted og fortsætte genoptræningen. Jeg valgte at få hjælp hos Fysiq på Løjtegårdsvej, i alt 1 1/2 time om ugen sammen med selvtræning hjemme.

Genoptræning efter en skade som min er en meget langvarig affære og man bliver sjældent så god som før skaden, men man kan komme langt derhenad.

Personalet jeg har været i kontakt med, er yderst kompetent, det er tidsforløbene den er gal med, de er for korte, man kommer ind i et godt forløb og føler/mærker der sker fremgang og pludselig, så er forløbet slut og man skal videre til nye terapeuter som har en anden måde at gribe tingene an, næsten som at starte forfra. Træningsmaskinerne er heller ikke de samme, det er ikke optimalt 😞
Man sendes ikke videre fordi man nu har opnået den mulige progression, og derfor vil have lige så god gavn af næste mindre indgribende og billigere step – nej man sendes videre på tid og på antal af givne forløb.

Jeg ved at jeg ville have været meget længere i dag, hvis jeg havde fået mere tid i de intense forløb. Jeg har altid været meget aktiv og er vant til at dyrke motion og træning, så det er ikke fordi det ikke falder mig naturligt, men genoptræning er altså bare noget helt andet. På nuværende tidspunkt er jeg tildelt en 1/2 times fysioterapi samt deltager i en times holdtræning hver uge og skal ellers klare mig selv. Jeg kæmper hver dag og bliver selvfølgelig ved med det, men det er ekstra svært når man ikke kan køre bil endnu, ikke kan gå særlig langt ad gangen (med skinne og stok) ikke kan bruge den ene side af kroppen særlig meget, og ikke kan få hjælp til transport til og fra træning.

Jeg har naturligt nok mistet mit job i dette forløb, og dermed en indtægt, samtidig må jeg nu tage taxa til og fra træning de fleste dage, da min kone arbejder, og derfor ikke kan lege chauffør hele tiden.

Oven i det hele havde jobcentret fat i mig hver måned for at lave en plan for hvornår jeg kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet !!!! Har nu søgt Seniorpension for at slippe for pres fra jobcentret hver måned.

Jeg ville ønske kommunen ville kigge mere på det enkelte menneskes muligheder og vilje til at blive den nye bedste udgave af sig selv. At hjælpe yderligere når der er god fremgang og viljen er der. Det vil gøre mange flere mennesker meget mere selvhjulpne meget hurtigere. Det er der da på den lange bane meget bedre samfundsøkonomi i, selvom det måske koster lidt ekstra lige her og nu – og selvfølgelig give langt bedre livskvalitet for det enkelte menneske og dennes nærmeste.

Hos Tårnby Listen arbejder vi for:

- Mere helhedsorienteret og individuel sagsbehandling.
- Bedre og mere specialiseret genoptræning/rehabilitering i kommune regi
- At det enkelte menneske ses og sættes før systemet.

